

متن پرسش

وقتی ما از شما پرسیدیم: «چه اشکالی دارد که (طبق دستورالعمل آیت‌الله بهجت) از طریق «ترک معاصی» به قرب برسیم و از حضرت امام فقط چند گزارهٔ حصولی بگیریم؟»، شما در پاسخ فرمودید: «خلطی بین مبادی عملی با نظری شده‌است» و با توجه به ادامهٔ پاسخ‌تان (که قبولی عبادات مشروط است بر ولایت ائمه) منظورتان این بوده که در سلوکِ اِلی الله و عبادات فردی‌مان باید نظر به حضرت امام داشته‌باشیم. ما در سؤال‌مان این را انکار نکردیم، بلکه گفتیم در چند گزارهٔ حصولی در امور اجتماعی به حضرت امام نظر داریم. اولاً آیا چند گزارهٔ حصولی از حضرت امام گرفتن، نظر داشتن به ایشان است؟ ثانیاً آیا برای آن که از طریق عبادات‌مان قرب پیدا کنیم، علاوه بر این که چند گزارهٔ حصولی از حضرت امام بگیریم، نیاز داریم به این که بیشتر از این به حضرت امام نظر داشته‌باشیم؟ این نظر داشتن بیشتر چگونه است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: همچنان که در کتاب عرض شد باید امام خمینی «رضوان‌الله تعالی علیه» مبادی شخصیت ما شوند که یک موضوع حضورى است. موفق باشید